

DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

Svijećnica, 2. veljače 2016.

prigodni materijali

Ured za pastoral duhovnih zvanja i ministranata
Varaždin 2016.

Uvod u Euharistijsko slavlje

Draga braćo i sestre u Kristu!

Prije četrdeset dana radosno smo proslavili blagdan Gospodnjega rođenja, Božić, a danas slavimo onaj dan kada su Marija i Josip prikazali Isusa u Hramu.

Današnji blagdan još zovemo i Sviječnica, jer Bog se u Isusu objavljuje ljudima kao svjetlost na prosvjetljenje naroda.

To je blagdan susreta Boga i čovjeka. Po Isusu, Bog se želi susresti sa svakim čovjekom i darovati mu mogućnost spasenja.

Danas smo donijeli svijeće na blagoslov. Svjetlost svijeća, nas kršćane prati od početka života pa sve do njegova kraja. Svijeće nas trebaju neprestano podsjećaju da Krist treba biti svjetlo našem životnom putu koji ide prema vječnome svjetlu nebeske slave.

Danas je Dan posvećenog života i ujedno završetak Godine posvećenog života. U toj smo godini razmišljali i molili za one osobe koje su svoje živote posvetile Bogu kroz zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva. To su redovnici, redovnice i Bogu posvećene osobe.

Danas molimo za njih da budu znak, i konkretno uprisutnjenje Božje svetosti ovdje na zemlji.

Draga braćo i sestre. Svatko od nas je već na krštenju postao posvećena osoba. Današnji blagdan nas poziva da se otvorimo djelovanju Duha Svetoga i da svojim svetim životom budemo ugodan prinos Bogu, svjetleći; vjerom, nadom i ljubavlju.

Kada su Josip i Marija donijeli dijete Isusa u Hram, potaknuti Duhom Svetim, dođoše tada u Hram starac Šimun i proročica Ana; oni upознаše Gospodina i radosno ga razglasiše.

Tako i mi, Duhom Svetim sabrani, došli smo u ovaj dom Božji u susret Kristu, a naći ćemo ga i prepoznati u lomljenju kruha - u svetoj Euharistiji.

Sada ćemo, na početku ovog svetog slavlja, blagosloviti svijeće.

Blagoslov svijeća (vidi Rimski misal str. 473)

Prijedlog za propovijed

Deset lampa

Draga braćo i sestre u Kristu!

23. srpnja 2003. godine devet rudara u zapadnoj Pensilvaniji (SAD) ostalo je zatrpano u poplavljenom rudniku. Ozlijeđeni i očajni ljudi čekali su spasitelje. U međuvremenu međusobno su se vezali kako bi oni jači mogli pomoći onim slabijima.

Novinari su sa svih strana izvješćivali o operaciji spašavanja koja je potraja punih pet dana. Nitko nije mogao vjerovati kada je svih devet rudara živo izišlo iz rudnika.

Tridesetog srpnja stanovnici male rudarske zajednice okupili su se na Svetoj misi kako bi se zahvalili Bogu za spašene rudarske živote. Na oltaru je bilo postavljeno 10 rudarskih lampi iako je sveukupno zatrpanih rudara bilo devet.

Prema riječima svećenika, deseta lampa je predstavljala Božju nazočnost, za koju su rudari tvrdili da su je mogli osjetiti dok su čekali spas. I dok su se molili, dolje pod zemljom, u mraku, molili su dio 103 psalma.

**„Blagoslivljaj gospodina, dušo moja,
i sve što je u meni, sveto ime njegovo!**

**On ti od propasti čuva život,
kruni te dobrotom i ljubavlju.“**

Rudari su imali samo jednu želju – svojim očima ugledati svjetlost dana. Za to ostvariti, za izlazak iz tame u svjetlo, trebao im je susret. Susret s onim koji je za sebe rekao: „Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, imat će svjetlost života.“ (Iv 8, 12)

Susreti su naša sudbina, jer kroz njih otkrivamo one oko sebe, ali ponajprije otkrivamo sami sebe. Kroz međusobne susrete se potvrđujemo ili se gubimo.

Kao ljudi, kao duhovna bića, ostvarujemo se u susretima. U susretima s prirodom, s bližnjima i u susretu s Bogom. Čak i u onim površnim, kratkim, neobaveznim.

Kaže se da ništa ne treba čekati i da svemu treba ići u susret. Nažalost mi ljudi najčešće srljamo u susrete koji nas odvođe u zlo, u nevolje, a izbjegavamo susresti se s onim što bi nas moglo promijeniti na bolje.

Izbjegavamo susresti živoga Boga, ali zato živimo za susret sa zlom u svim njegovim primamljivim oblicima. Za susret s bližnjim, ako nam nije od koristi, obično nemamo vremena.

Ali susreti, pa ma kako znali biti kratki, mogu čovjeku u cijelosti promijeniti život. Mogu postati prijelomna točka u našem životu. Susret s Bogom uvijek čovjeka promijeni. Htio on to ili ne htio.

U knjizi “Moralni život djece”, Eduardo, desetogodišnjak, koji živi u jednoj od favela (sirotinjska četvrt) brazilskog grada Rio de Janeira, promatra s uzvisine svoj grad, pa kaže autoru Robertu Colesu: „Kad bih mogao birati način na koji

umrijeti, izabrao bih da me vjetar odnese preko grada, prema oceanu. Bio bih dva puta očišćen prije nego što bih vidio Njegovo lice.“

Robert ga pogleda upitnim pogledom, a Eduardo nastavi, tihim glasom, poput šapata: „ ... Božje lice.“

Dječak iz Rio de Janeira, prošaptao je najveće od svih ljudskih nadanja – biti u prilici vidjeti Božje lice. Susresti se s Bogom.

Poruka kršćanstva glasi da takva nadanja nisu fantazija. Ljudsko lice našeg Boga okrenuto je prema nama u osobi Isusa Krista. Zato se mi i možemo s Bogom susresti „licem u lice“.

Kršćanstvo je ljubavna priča ili priča o ljubavi. Priča o ljubavi Boga prema čovjeku, a vi nikoga ne možete prisiliti niti ga možete uvjeriti da se zaljubi.

Sve se svodi na – susret!

U čitanju, iz Evanđelja po Luki (2,22-40), na blagdan Prikazanja Isusovog u hramu, svjedočimo susretu Isusa i starca Šimuna. Starac Šimun je imao samo jednu želju u svojem životu – susresti Mesiju. Živio je samo za taj trenutak.

Blagdan Prikazanja Gospodinovog u hramu poznat je u narodu još kao Svijećnica ili Gospa Kandelora ili Svijećna. Grčka crkva nazvala je ovaj blagdan „blagdan susreta“. U Lukinom Evanđelju susreću se Stari i Novi savez, susreću se Bog i čovjek. Susreću se starac Šimun i Isus Krist.

Šimun je ozaren. Ostvarila mu se životna želja. Sja od radosti. Vjerojatno su mu oči pune suza radosnica. Jednom riječju rečeno, Šimun je – sretan. I zato kaže da je to njemu dovoljno. Da je sada spreman otići. Umrijeti. Vidio je spasenje i sada može otići u miru. Ali što je to starac Šimun uistinu vidio?

Pa on u svojim rukama drži malo dijete, bespomoćno dijete, koje još niti ne govori. Neovisno kakvo bi spasenje to dijete moglo donijeti, to je ipak još uvijek samo obećanje. Samo nadanje. Ma što god to dijete moglo ponuditi svijetu, to će od svijeta još biti skriveno godinama.

U tom trenutku, u trenutku susreta Isusa i Šimuna u hramu, još se ništa nije dramatično dogodilo. Herod još uvijek sjedi na svom prijestolju, a svime i svima, i dalje, čvrstom rukom, upravlja Cezar iz Rima. Svijet izgleda točno onako kako je izgledao i prije nego što su umorne i bolesne Šimunove oči ugledale Isusa.

Ali Šimun, taj „pravedan i bogobožan“ čovjek, stoji prepun radosti i zahvalnosti, držeći Isusa u svojim rukama. Jer ono što starac Šimun drži u svojim rukama jest – budućnost. On vidi tu budućnost. On dodiruje tu budućnost. I on je zadovoljan. Njemu je to dovoljno.

„Jedan susret s Isusom Kristom dovoljan je da te promijeni, trenutačno, zauvijek.“ Rekao je Luis Palau, poznati propovjednik.

I mi danas u svojim rukama, kroz Euharistiju, možemo držati Krista. I mi možemo vidjeti i okusiti obećanu nam budućnost. I mi, danas, susrećući Krista, možemo poći u miru. Jer i nama bi to trebalo biti dovoljno.

Ali ne. Mi nemamo vremena za susret s Kristom. Nama se užasno žuri.

Susreti sa živim Bogom, s Isusom Kristom, za nas su uvijek iznenađenje. Mi mislimo kako je crkva i nedjeljna Sveta misa jedino mjesto i jedino vrijeme gdje i kada možemo susresti Boga. I kako nikada ne biva onako kako smo mi to zamislili i isplanirali onda se mi razočaramo, pa ili ne idemo na Svetu misu ili to obavimo tek reda radi. Međutim Isus među nas dolazi „prerušen“. Baš kao što je pred Šimuna došao kao maleno dijete. Isus pred nas dolazi kao siromah, kao beskućnik, kao bolesnik, kao zatvorenik, kao onaj koji je gladan, žedan i koji je gol i bos. Nažalost mi, baš kao i tolike osobe onoga dana u hramu, nismo u stanju prepoznati znakove novog i nazočnost Mesije i Spasitelja među nama. I ne samo što nismo u stanju, nego najčešće i izbjegavamo taj susret s Bogom. Izbjegavamo susresti radikalnu novost Evandjelja koju nam Krist donosi.

Bojimo se da taj susret sa živim Bogom ne poremeti naše ustaljene rasporede, rutine i navike. Bojimo se da živi Bog ne razvali naše „kule od pijeska“. Bojimo se da Isus Krist ne zavlada našim životom, jer on je zahtjevan Bog. Nije on poput svih tih silnih „bogova“ kojima se klanjamo svakog dana i koji nam podilaze u našoj samo-dovoljnosti i samo-zaljubljenosti.

Zato mi najčešće zatvaramo oči i pravimo se kao da Bog nije tu, pokraj nas, na cesti od života. Poželjno bi bilo razmišljati o svojim željama i upitati se koje su to naše najveće želje. Je li to zadovoljstvo? Bogatstvo? Sreća? Zdravlje? Ili je to, za nas kršćane, susret s Bogom živim? Susret s Isusom?

Starac Šimun je ispunio želju svojega života. Ispunio ju je onog trena kada je ugledao Isusa. Mi ako želimo dovesti u red svoj život, ako želimo dovesti u red svoju obitelj, ako želimo dovesti u red svoju domovinu, ako želimo dovesti u red ovaj svijet, onda se molimo da imamo oči i vjeru starca Šimuna, oči i vjeru kojima bismo bili u stanju prepoznati Božje svjetlo i kako bismo konačno susreli živoga Boga.

Draga braćo i sestre u Kristu! Ne izbjegavajmo susret s Bogom, ne čekajmo pasivno ili još gore ne okrećimo svoju glavu od Njega. Ne budimo zarobljenici ovoga svijeta koji nas je okovao lancima različitih ovisnosti i koji nas kao robove vodi mračnim stazama propasti. Krenimo u susret Kristovom svjetlu, koje nas vodi u slobodu vječnog života s našim Ocem. Kako reče teolog Origen (185-223), „Sve dok ja ne držim Krista, sve dok ga moje ruke ne prigrle, ja ću biti zarobljen i nesposoban osloboditi se svojih okova.“

Priča o spašenim rudarima iz Pensilvanije i naša je priča. Svi smo mi zarobljenici, a ponekad i robovi tame ovoga svijeta. I nama je potrebno svjetlo spasenja, koje možemo pronaći jedino u Isusu, koji se danas predstavlja svijetu kao: „Svjetlost na prosvjetljenje naroda.“ (Lk 2,32)

U vrijeme prvog Adventa, kada je svijet bio u tami grijeha, Bog u svom Sinu šalje svjetlo da razgoni tu tamu. Ni tama grijeha sadašnjeg Adventa nije ništa manja. Danas, Bog šalje nas u svijet da po Isusu Kristu budemo Božje svjetiljke koje će razgoniti tamu grijeha. Zato imajmo uvijek upaljenu svjetiljku vjere, koja neka nas vodi kroz život, da postignemo spasenje i zavrijedimo susresti Boga licem u lice u nebeskoj slavi. Amen

Ivica Uršić

Molitva vjernika

Braćo i sestre, na dan kada je Isus bio prikazan u hramu, i mi prinesimo sebe Ocu nebeskom, i iznesimo pred njega svoje ponizne molitve.

1. Svoju svetu Crkvu, na čelu sa papom, biskupima, svećenicima, đakonima, redovnicima i redovnicama - rasvijetli svjetlom svoje istine, da vjerno čuva dar svetosti i da se nesebično zalaže za spasenje svih ljudi. Molimo te
2. U svim osobama posvećenog života - redovnicima, redovnicama i osobama koje su ti posvetile život kroz svete zavjete siromaštva, čistoće i poslušnosti - obnovi zanos njihova duha i obnovi ih u njihovom predanju, da svojim životom doprinesu posvećenju svijeta. Molimo te
3. Za sve mlade koji u sebi osjećaju Božji poziv u sveta duhovna zvanja, daruj im Gospodine duha odvažnosti da životom odgovore na tvoj poziv. Molimo te
4. Svima starima, osamljenim i bolesnim osobama, budi blizu Gospodine i okrijepi ih u vjeri da se, poput Šimuna i Ane, u ustrajnoj nadi raduju susretu sa tobom. Molimo te
5. Za sve roditelje; da budu svojoj djeci učitelji i uzori u vršenju Božjega zakona i tako im pruže živo svjedočanstvo vjere. Molimo te
6. Sve nas, ovdje sabrane, obdari Gospodine snagom i prati svojim milosrđem, da postignemo svetost života. molimo te
7. Sve naše pokojne, osobito one koji su svoje živote na zemlji proveli u svetim duhovnim zvanjima, privedi gledanju svoga lica u slavi. Molimo te

Primi, svemogući Bože, naše smjerne molitve i sa njima život koji ti posvećujemo. Očisti nas svojim milosrđem od svih naših grijeha da jednom budemo dostojni prispjeti u tvoj nebeski hram. Po Kristu Gospodinu našem.

Euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja

Svet, svet, svet.... ili neka druga prigodna pjesma za izlaganje Presvetog Oltarskog Sakramenta

Molitva

Dobri naš Oče!

Hvala ti što si nam darovao svoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Hvala ti što ove trenutke možemo provesti sa našim Učiteljem, Prijateljem i Spasiteljem Isusom, baš kao što su ih nekada Dvanaestorica učenika provodila u Galileji. Želimo se sada poistovjetiti s njima, te poslušno i pozorno, baš kao i oni, biti sa Isusom i dati se poučiti njegovim prisustvom.

Učini nas, Oče naš dobri, da budemo poslušni tvojoj zapovijedi koju si nam dao po svome Sinu, kada nam je rekao: "Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju." (Mt 9, 37-38). Svjesni potrebe Crkve za novim duhovnim zvanjima, otvoreni tvome pozivu, sada smo s tobom, moleći te da dotakneš srce brojnih mladića i djevojaka. Da budu tvoje oči što se brinu za naše korake. Da budu tvoje uši što se ne oglašuju na naše muke. Da budu tvoje ruke što su pružene svakome. Da budu tvoje noge što ustrajno prate svakoga. Da budu tvoje srce što svakoga prima, a nikoga ne veže. Da budu sve to po svetim duhovnim zvanjima u tvojoj Crkvi.

Pjesma: „Oče mi ti se klanjamo.“

Gospodine Isuse!

Ti nam se u liku siromašnog kruha, po svojoj velikoj ljubavi, daješ vidjeti. Danas smo došli pred tebe iskrena srca, da ti zahvaljujemo i da te molimo. Danas te želimo moliti za duhovna zvanja. Osobiti za redovnička duhovna zvanja. Molimo te za one duše koje te već slijede životom koji je darovan tebi po svetim zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti, ali i za one koji će krenuti njihovim stopama i tako biti tvoji prvi suradnici u ostvarenju djela spasenja.

Molimo te Gospodine, da nikada svoj narod ne ostaviš bez svetih predvoditelja; bez svećenika, redovnika, redovnica i đakona, koji će ljude privlačiti, i k tebi ih dovoditi.

Svjesni smo da je svako duhovno zvanje plod molitve i živog svjedočanstva tvoje crkve, stoga te molimo da svakoga dana potičeš naša srca na molitvu za naše sadašnje, ali i za buduće duhovne pastire tvoga naroda.

Pjesma: „Sine mi ti se klanjamo.“

Gospodine Isuse!

Ti si nam se u potpunosti darovao. Danas te molimo, pošalji obilje Duha Svetoga u srca mnogih mladića i djevojaka da ona uvijek čeznu željom da te slijede i da svoj

život posvete služenju tebi kroz duhovni poziv. Molimo za takva srca koja će utjeloviti tvoje predanje u ljubavi za spasenje mnogih duša. Pozovi među svoje službenike sinove i kćeri iz naše biskupije, iz naše župne zajednice, i učini ih dostojnima svoga služenja, da te slijede na životnom putu ljubavi, predajući se u potpunosti tvojoj dobroti, ljubeći te čista i iskrena srca. Učini ih Gospodine, nosiocima Duha Svetoga da donose ljubav tamo gdje je mržnja, slogu gdje je nesloga, oprost gdje je uvreda, istinu gdje je zabluda, vjeru gdje je sumnja, nadu gdje je očaj, svjetlo gdje je tama te radost gdje je žalost.

Pjesma: „Duše mi ti se klanjamo.“

Navještaj Božje Riječi – čitanje iz Evandjelja po Ivanu (Iv 10,11-15)

"U ono vrijeme reče Isus: Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik - koji nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce."

Razmatranje

Gospodine! Često se zapitam: „Čiji sam ja? Tko me treba? Tko me voli? Kome sam odgovoran? Zbog užurbanosti dnevnog ritma, jednostavno nemam vremena baviti se ovim pitanjima. Zato i dopuštam da mi drugi određuju identitet i da mi daju odgovore do kojih bi sam trebao doći. Ponekad postajem za ljude samo običan dužnik ili potencijalni korisnik. Ponekad na mene gledaju samo kroz pitanje jesam li im koristan, profitabilan. Ako nisam, tada sam nezanimljiv, bivam odbačen i postajem samo dio nečijih statističkih podataka. Svijet me se odriče, baca me na svoje margine, i tek tada postajem bolno svjestan važnosti odgovora na pitanje svih pitanja: „Čiji sam ja?“

Jer od ovoga svijeta, barem ovakva kakav on danas jest, ja nisam.

Isuse, tvoja nam riječ jasno govori da oni koji slušaju tvoj glas i idu za tobom, da ti znadu čiji su i kamo idu. Na tom putu zajamčena im je sigurnost, jer pripadaju nekome tko ih ljubi i štiti. Oni pripadaju Bogu, jer su Djeca Božja.

Bog je pastir. „Gospodin je moj pastir, ništa mi ne nedostaje.“ Govori nam Psalam 23,1.

Isus, ti sam si rekao: „Ja sam dobri pastir. Pastir dobri daje svoj život za ovce.“ (Ivan 10,11). Govoriš nam kako si u neprestanoj budnosti, pun ljubavi za one koji su postali „ovce paše njegov“ (Ps 100,3).

U slici pastira, ti nam Gospodine otkrivaš sebe koji spašavaš ono što je izgubljeno, čuvaš ono što ti je darovano, i osiguravaš svakome ono što mu je potrebno.

Tek sada vidim kako je u potpunosti krivi odgovor ovoga svijeta koji mi poručuje kako sam njegov. Tako često vjerujem svijetu i njegovim „trgovcima snova i magle“, a ne tebi Gospodine, koji imaš riječi života vječnoga.

Zbog ovoga svijeta zaboravio sam čiji glas mi je slušati. Zaboravio sam koga trebam slijediti. Zaboravio sam tko me je uvijek ljubio i štitio. Zaboravio sam – čiji sam!

Ovaj svijet me poznaje isključivo kao broj. Poznaje me po Oib-u. Kao porezna obveznika. Kao onoga koji duguje ili koji potražuje. Jednino me ti Isuse znaš osobno. Prijateljski.

Bog me zna bolje nego što ja sebe poznajem. Jedino me Bog zove imenom mojim. Imenom me zove samo onaj kome je do mene stalo. A Bogu je itekako stalo do mene.

"Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!" (Iz 43,1)
Poručuje mi Bog po proroku Izaiji.

Molimo te Gospodine, da nikada ne zaboravim da si ti jedini dobri Pastir i čuvar moga života i moje duše. Da bez tebe, moj život postaje samo lutanje. Daj da nikada ne smetnem s uma da sam Tvoj.

Mnogo je nažalost onih koji lutaju, koji ne znaju čiji su, zato su potrebni glasnici tvoje riječi koji će je životom navijestiti i izgubljene privesti na pravi put. Ovaj svijet potreban je tolikih dobrih pastira po kojim bi u svakom srcu trebala prebivati vječna Božja istina: „Ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!“

Zato te molimo Gospodine, podigni u svome narodu duhovne pastire, da tvoj narod ne luta u neznanju i da ne propadne. Pošalji mu dovoljni broj svetih svećenika, redovnika, redovnica i đakona, koji će ovom svijetu jasno reći: čiji smo, tko nas treba i tko nas vječno ljubi!

kratka tišina za razmišljanje

Pjesma: „Krist na žalu“

Molitva vjernika

Klečeci pred tobom Isuse, koji nam se svakodnevno daruješ u liku hostije, dajući nam tako toliko potrebne snage za život, upućujmo ti svoje prošnje.
Recimo zajedno:

Gospodine, usliši nas!

1. Gospodine, ti svoju Crkvu vodiš Duhom Svetim, predvodeći je po pastirima koje si izabrao po svom srcu. Daj nam uvijek onih koji će u ime Crkve služiti tebi i braći ljudima po svetim duhovnim zvanjima, molimo te.

2. Gospodine, svijet u kojem živimo potreban je onih koje ti šalješ u svoje ime. Daj hrabrosti svima koji naviještaju tvoju riječ, molimo te.

3. Naša župna zajednica dio je tvoje Crkve koja moli za svećenička i redovnička zvanja. Pogledaj na sve one mladiće i djevojke koji potihom u svom srcu razmišljaju kako te pobliže slijediti. Pokaži im svoj put, i daruj im hrabrost da se odvažavaju nasljedovati te u svetim duhovnim zvanjima. molimo te.

4. Toliko je, Gospodine, onih koji te nasljeđuju služeći bližnjima i naviještajući te onima koji te još ne poznaju. Budi snaga svim misionarima i misionarkama diljem svijeta, molimo te.

5. Gospodine, ti daješ vječni život svima koji u te vjeruju i priznaju te svojim Spasiteljem. Sve pokojne svećenike i redovnike, koji su svojim životom ispovijedali da si ti Krist, milostivo nagradi gledanjem lica tvojega u slavi, molimo te.

Molitva za duhovna zvanja

Gospodine Isuse Kriste, Ti si Put, Istina i Život, pozovi u svoju službu mladiće i djevojke koji te traže i pitaju: „Učitelju, gdje stanuješ?“.

Objavi im svoju volju i podaj hrabrosti da se odazovu Tvome pozivu.

Pošalji, Gospodine, svojoj Crkvi novih radnika koji će svojom vjernošću, svetošću i jakošću obnoviti lice zemlje.

Utvrđi u vjeri, nadi i ljubavi sve one koji se već odazvaše Tvome pozivu.

Neka nas sve prosvjetljuje, jača i upravlja Tvoj Duh, da budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.

Na nakanu svih izrečenih zaziva i molitva, pomolimo se našem nebeskom Ocu riječima molitve kako nas je naučio moliti sam naš Gospodin Isus Krist: Oče naš

Divnoj dakle... blagoslov sa Presvetim... pohvale Božjem imenu...

**Pjesma: „Bože moj, dopusti mi“ ili pjesma
po vlastitom izboru**

Sadržaj

Uvod	1
Prijedlog za propovijed	2
Molitva vjernika	5
Euharistijsko klanjanje	6